

taget i en Række af Tilfælde forud. Men i Aar traadte man Forholdene ved de militære Underklasser nøjere under Øjne, idet det netop ude paa Orlogsværftet er saaledes, at de civile Arbejdere og de militære Underklasser arbejde ganske nøje sammen. Derved blev det klart, at man maatte gaa til at pensionere paa samme Maade, og naar man saa vilde samle baade Hærens og Flaadens Arbejdere i Lovforslaget, var der ikke andet at gøre end at ophæve Loven af 6. April 1906. Paa samme Vis kom man til Bestemmelserne om den hvilende Pensionsret. Det er jo en given Ting, at Administrationen maa bevare sin Frihed ved Ledelsen af Institutioner som Hærens Laboratorier, Orlogsværftet, Geværabrikken o. l., saaledes at naar der ikke er Brug for Arbejdere, maa den kunne afskedige dem, uden at de vedkommende Arbejdere kunne forlange Pension for derpaa med usvækket Arbejdskraft at gaa hen et andet Sted og tjene den fulde Dagløn Resten af deres Liv. Det vilde der ikke være megen Mening i. Derfor er det her bestemt, at slig Pensionsret ganske vist anerkendes, men at Pensionen ikke træder i Virksomhed før det 60de Aar. Det er meget muligt, at man ogsaa paa andre Omraader efterhaanden vil komme dertil, men foreløbig synes det i alt Fald ganske praktisk at slaa det fast her for disse Institutioners Vedkommende.

Til de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler gjorde, skal jeg svare følgende: Det ærede Medlem ønskede, at der her i Loven skulde gives en fast Definition af „Arbejdsmænd uden Brikke“ og Arbejdere ved Hæren, der antages paa lignende Vilkaar som disse, idet han mente, at det var meget uheldigt, at en Arbejder, naar han gik ind til at arbejde ved en slig Institution, ikke vidste, om det Arbejde, han blev sat til, eller den Maade, hvorpaa han blev anbragt, var saadan, at han derved fik Pensionsret. Jeg tror, at det er ganske umuligt ved en enkelt Formel i en Lov at formulere det, der ligger i dette Udtryk: Arbejdere, der antages paa lignende Vilkaar som de, der arbejde uden Brikke; men det praktiske og rigtige vil være, at man ved et Reglement, som er opslaaet paa Arbejdspladsen, og som de forholdsvis løse Arbejdere kunde læse, naar de søge Arbejde der, gør det klart, hvilken Art af Arbejdere, der har Pensionsret, og hvilken ikke. — De Betænkeligheder, som det ærede Medlem har ved Ordet „udkommanderet“ i § 4, tror jeg ikke, der er nogen Grund til at nære.

Jeg tror ikke, det vil give Anledning til Tvivl om, hvem af de civile Arbejdere der falder ind under Bestemmelsen. — Med Hensyn til det ærede Medlems Ønske om at faa rettet i Lovforslaget, vil jeg sige, at der, hvis man begynder at rette i det, neppe kan antages at ville blive Tid til at gennemføre det i denne Rigsdagssamling, og efter at det har været underkastet en ret grundig Udvalgsbehandling i det andet Ting, tror jeg ogsaa, at man vil kunne slaa sig til Ro med Forslaget i den foreliggende Affattelse.

Carstensen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om at foretage Forandring i Lovforslaget skal jeg tillade mig paa det bestemteste at fraraade dette. Det er indlysende, at det, da vi jo nu staa nær ved Afslutningen af Rigsdagssamlingen, enten den nu vil komme om en, to eller tre Dage, let vil føre til, at Lovforslaget ikke gaar igennem i denne Samling, og det vilde være en uhyre Skuffelse for alle, der have glædet sig til dette Lovforslag, saa meget mere som det ifølge den Bestemmelse, det indeholder, skal træde i Kraft den 1. April dette Aar. Jeg beder ærede Medlemmer om ikke at slutte sig til noget som helst Ændringsforslag, skønt jeg ikke er fuldstændig tilfreds med Forslaget i dets nuværende Affattelse, men jeg vil nødig have Loven stoppet.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Jeg tillader mig nu at fremsætte et Par Ord for det høje Ting til Motivering af det *Forslag til Forandringer i Landstingets Forretningsorden*, som er omdelt paa Tingets Medlemmers Plads. Forslaget er foranlediget ved de Lovforslag om Lønninger for Ministeriernes Embedsmænd, som ere behandlede for Rigsdagen i denne Samling, og medens Formændene have kunnet ordne disse tilsvarende Forhold for Rigsdagens øvrige Personale, tilkommer det derimod Rigsdagen selv at tage Bestemmelse om Lønningerne for Bureauefene og Landstingssekretæren. Det er Grunden til, at dette Forslag fremkommer